

Jean-Baptiste Astier

Niéuzello

C.I.E.L. d'Oc

Centre International de l'Écrit en Langue d'Oc

3 Place Joffre, 13130 Berre L'Étang

<http://www.lpl.univ-aix.fr/ciel/>

Rèi e Ciéuta

Sus tei ribo, o Prouvènço, alor segnourejavo
Un comte fourestié, lou rèi dei franchimand,
Aquéu Loueis quatourgen, que l'ourguei mestrejavo.

Cresènt teni de Diéu un poudé subre-uman,
Ensuperbi de croio avié, lou fièr mounarco,
Au pople de sa raço, encadena lei man.

Malur! disié lou rèi, malur pèr qu s'enarco!
La lèi? es moun plesi; lou dre? ma voulounta !
E qu resistara remara sus mei barco.

Or, dins aquesto tèms, Marsihés indoumta,
Dòu matin fin-qu'au sèr vautre cantavias messo
Au tèmple de la Glòri e de la Liberta.

Richo de soun negòci e mai de sei franquesso
Marsiho, emperairis de nouesto antico mar,
De la vilo e dóu port souleto èro mestresso.

Lou rèi, mume lou rèi, de soun propre sicar,
Noun poudié dins lou port faire intra de galèro
Pas mai que de sourdat dins lou tour dei rampar?

Alor, Marto fielavo! Or, gounfle de coulèro,
Un jour, de la ciéuta que vivié libramen,
Lou rèi cauqué lei dre souto sa boto fèro.

Acord dei tèms passa, vièis ate, juramen,
Privilègi coumtau, santei pacho dei rèire:
Rabious, estrassè tout dins l'uiav d'un moumen.

Pople desmancipa, iéu sarai toun vincèire!
Pèr la lei dóu pu fouert, ma floto e sei marin,
Dins toun vièi Lacidoun, desanant vouéli vèire.